

ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, *Υπέρ Μαντιθέου* §§2-3

A1. Ο Μαντίθεος σχετικά με τη δημόσια ζωή του προβάλλει τα δημοκρατικά του φρονήματα και τη συμμετοχή του στους ίδιους κινδύνους που είχαν βρεθεί και οι βουλευτές. Στην ιδιωτική του ζωή ισχυρίζεται ότι ακολούθησε πάντα το μέτρο και έζησε με πολύ διαφορετικό τρόπο από αυτόν που ισχυρίζονται οι κατήγοροί του.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, *Περί τοῦ σηκοῦ ἀπολογία* §§1-3

Επισήμανση: Στο συγκεκριμένο παράλληλο κείμενο (προοίμιο) ο ομιλητής αναφέρει ευθύς εξ αρχής ότι κατηγορείται και συκοφαντείται από ανθρώπους που συνιστούν κίνδυνο για όλους τους πολίτες (επίθεση στο ήθος του αντιπάλου). Παρόμοια και ο Μαντίθεος αναφέρει ότι αν και έχει ζήσει με βάση το μέτρο, οι εχθροί του τον διαβάλλουν. Το κείμενο, επομένως, μπορεί να συσχετιστεί είτε ως προς το φαινόμενο της συκοφαντίας/διαβολής είτε ως προς την τακτική της επίθεσης στο ήθος του αντιπάλου.

B4.

Η άσχημη μυρωδιά μου προκάλεσε αηδία.

Έγραψε μέτρια στο διαγώνισμα.

Δοκίμασα το ρούχο, αλλά μου ήταν μικρό.

Η παρουσία ασθενειών και επιδημιών έχει σημαδέψει την ανθρώπινη ιστορία.

Υποχρέωση της πολιτείας είναι η παροχή δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης για όλους και όλες.

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Δημοσθένης, *Κατὰ Ἀνδροτίωνος* §§51.4-52

Ενδεικτικές νεοελληνικές αποδόσεις

Κανείς ας μην καταλάβει ότι θεωρώ πως τα οφειλόμενα χρήματα δεν έπρεπε να είχαν απαιτηθεί από τους κακοπληρωτές. Έπρεπε. Αλλά πώς; Όπως και ο νόμος ορίζει, προς όφελος των άλλων πολιτών. Αυτό είναι το πνεύμα της δημοκρατίας. Γιατί αυτό που έχετε κερδίσει, άνδρες Αθηναίοι, με την απαίτηση ασήμαντων χρηματικών ποσών με τέτοιο τρόπο, δεν είναι τίποτα σε σχέση με αυτό που χάσατε με την υιοθέτηση τέτοιων

Και κανείς ας μη νομίσει ότι ισχυρίζομαι ότι δεν έπρεπε να αναγκασθούν να πληρώσουν όσοι καθυστερούν τους φόρους. Βεβαίως έπρεπε. Αλλά πώς; Όπως ο νόμος ορίζει, δηλαδή προς το γενικό συμφέρον, διότι αυτή είναι η αρχή της δημοκρατίας. Διότι, πολίτες Αθηναίοι, δεν έχετε τόσο ωφεληθεί από τα χρήματα τα οποία εισπράχθηκαν με αυτόν τον τρόπο, όσο έχετε ζημιωθεί, διότι εισήχθησαν

συνηθειών στην πολιτική ζωή. Αν πράγματι θέλατε να μάθετε γιατί κάποιος θα προτιμούσε να ζει περισσότερο σε ένα δημοκρατικό πολίτευμα παρά σε ένα ολιγαρχικό, θα καταλάβετε ότι ο προφανέστατος λόγος είναι ότι στη δημοκρατία όλα είναι πιο φιλήσυχα. Δεν θα μπω στη διαδικασία να δείξω ότι ο κατηγορούμενος έχει αποδειχτεί πιο σκληρός και από οποιαδήποτε ολιγαρχία στον κόσμο. Όμως εδώ στην πόλη μας, πότε έγιναν τα πιο εξωφρενικά πράγματα; Όλοι θα πείτε, την εποχή των Τριάκοντα. Τότε λοιπόν, όπως μαθαίνουμε, κανείς, ενώ μπορούσε να κρυφτεί στο σπίτι του, δεν στερήθηκε το δικαίωμα να σώσει τη ζωή του. Αυτό για το οποίο κατηγορούμε τους Τριάκοντα είναι ότι συλλάμβαναν ανθρώπους παράνομα από την αγορά.

Μτφρ. J.H. Vince. 1935. Διασκευή από τα αγγλικά στα νέα ελληνικά.

αυτού του είδους τα ήθη στην πόλη. Διότι αν θέλετε να εξετάσετε για ποιους λόγους θα προτιμούσε κάποιος να ζει υπό δημοκρατικό πολίτευμα παρά υπό ολιγαρχικό, αυτό θα έβρισκε κανείς κυριότερο, ότι όλα στη δημοκρατία είναι πραότερα. Ότι βέβαια αυτός αποδείχθηκε περισσότερο σκληρός και αναιδής από οποιαδήποτε ολιγαρχία θα το παραλείψω. Αλλά σε μας πότε έως τώρα γίνονταν φοβερότερα πράγματα στην πόλη; Όλοι θα δίνετε την απάντηση ότι συνέβησαν στην εποχή των τριάκοντα τυράννων. Εντούτοις τότε, καθώς ακούμε, κάθε πολίτης ήταν ασφαλής, εάν κρυβόταν στην οικία του, αλλά για αυτό κατηγορούμε τους τριάκοντα, ότι αυτοβούλως προέβαιναν σε συλλήψεις στην αγορά.

Μτφρ. Κ.Θ. Αραπόπουλος, 1961. Διασκευή από την καθαρεύουσα στη δημοτική.

Γ4.

α.

τοῦτ' ἂν εὕροιτε προχειρότατον: Κύρια πρόταση.

ὅτι πάντα πραότερ' ἐστὶν ἐν δημοκρατία: Δευτερεύουσα (ονοματική) ειδική πρόταση ως επεξήγηση στο *τοῦτ'(ο)* της κύριας πρότασης.

β.

λέγειν: είναι αντικείμενο στο ρήμα *ὑπολαμβάνετω* [ειδικό απαρέμφατο]

ἐξετάσαι: είναι αντικείμενο στο ρήμα *θέλετ'(ε)* [τελικό απαρέμφατο]

ζῆν: είναι αντικείμενο στο ρήμα *ἂν ἔλοιτο* [τελικό απαρέμφατο]

τοῦ σωθῆναι: είναι αντικείμενο στο ρήμα *ἀπεστερεῖτο* [έναρθρο τελικό απαρέμφατο]